

El Aman

– Özcan İşler · 21 Aralık 2014

El Aman! “Hayat süren leşlere” dönüştüğümüz anlar,
Doksan yıl, haraç mezat tasfiye oldu canlar!
Vicdanlara, tercüman olmuyor heyecanlar,
Ölümsüz gerçeklere kahraman arar zaman;
Meydanları doldurdu erdemsizlik el aman!

Katil, hırsızlar tamam. İşsizlik yapmış tavan,
Talan üstüne talan: Yalan vaat çok, yavan,
Her gözü bağlı hayran, yine el pençe divan,
Karga kılavuzlara mahkûm olunan zaman;
Meydanları doldurdu erdemsizlik el aman!

Bizi biz yapan her şey, hep savrulup gidiyor,
Koynumuzda türeyen okumuş kurtlar yiyor,
Lekesiz, menfaatsiz yaşayan halk ne diyor?
Şeytanın pabucunu dama atan, bir zaman;
Meydanları doldurdu erdemsizlik el aman!

Gelen giden bir yana göç kervanları düzer;
Yarın umudumuzu hep, kör kurşuna dizer.
Bu sahipsiz ülkemde, akbabalar göz süzer!
Zalimlere küheylan; zulüm soluyan zaman;
Meydanları doldurdu erdemsizlik el aman!

Bütün tarih boyunca; ne bu kadar horlandık,
Ne bu kadar ezildik, ne küllendik, korlandık,
Türklüğümüzden bile vazgeçmeye zorlandık,
Yozlaşma tavan yaptı; milliye hasret zaman;
Meydanları doldurdu erdemsizlik el aman!

Varlık yokluk savaşı, devam edip gidiyor,
Rantçılar kâr ediyor, vatandaş zar ediyor,
Din simsarları çobanlar, politika güdüyor,
Dışı pak, içi kara; mana maskeli, zaman;
Meydanları doldurdu erdemsizlik el aman!

Yolsuzluk, kanunsuzluk çok olağan sayılır,
Köşe bucak, kıyı kenar; muhsinlere kıyılır,
Yağdanlıklar dört köşe, dalkavukluk yayılır,
Başımıza taş yağsa; rahmet denilen zaman;
Meydanları doldurdu erdemsizlik el aman!

İçine bir kurt girmiş, koyun sürüsü gibi,
Meleriz: Kıyametin haber borusu gibi,
Bedenimiz ruhumuz, varlık kurusu gibi,
Güneşin kızardığı, ayın pustuğu zaman;
Meydanları doldurdu erdemsizlik el aman!

Anlamını yitirmiş, bayrak mahzun kalıyor,
Satanlar hep satıyor, satın alan alıyor,
Göz suyunun buharı içimizde doluyor,
Türkiye de Türkçenin, Türk'ün bittiği zaman;
Meydanları doldurdu erdemsizlik el aman!

Çok kolay çok çalımlı; herkese tafra atmak,
Devrin son felsefesi, öfke üstüne yatmak,
Mirasyediler gibi hiç almadan hep satmak,
Cahiliye devrinden, madde kibleli zaman;
Meydanları doldurdu erdemsizlik el aman!

Hep tecavüz sürerken, bizim olan her şeye:
Neden sahip çıkamaz? Aldırmayız ki, neye?
Çok mu yıldırılmışız? Boyun eğmek ne diye?
Nemrut'un zulmünü de mumla aratan zaman;
Meydanları doldurdu erdemsizlik el aman!
Özcan İşler